ब्रह्मशब्दवाच्यमारभ्य अहोरात्रपर्य्यन्ता या देवता उक्ताः, 'एताः' सर्व्वाः, 'एव', 'अस्मै' यजमानार्थं, रथे युनक्ति॥

(७) रथे ध्वजस्थापनं विधत्ते। "केतुं कृण्वन्नकेतव इति ध्वजं प्रतिमुञ्चति। यश एवैनꣳ राज्ञां गमयति" इति। सप्तमकाण्डोक्तस्य मन्त्रस्य केतुमित्यादिकं प्रतीकं। मन्त्रस्य पाठार्थो तु तत्र च द्रष्टव्यो। अनेन ध्वजस्थापनेन सर्व्वेषां राज्ञां मध्ये 'एनं' 'एव', राजानं, 'यशः', प्रापयति॥

(८) यदुक्तं सूत्रकारेण। जीमूतस्येति कवचमध्यूहते। धन्वनागा इति धनुरादत्त इत्यादि च। तच्च चतुर्थकाण्डे समाम्नातस्य जीमूतस्येति अनुवाकस्य स्पष्टार्थतां दर्शयति। "जीमूतस्येव भवति प्रतीकमित्याह। यथा यजुरेवैतत्" इति। तस्मिन् यजुषि मन्त्रे अनाविद्धया तनुवा जयेति विजयः प्रतीयते, स च तथैव भवति॥

(९) रथमारुह्योत्तरस्यां दिशि यजमाने जलसमीपं गते सति तत्राध्वर्य्युणा सप्तमकाण्डोक्तमन्त्रवाचनं विधत्ते। "ये ते पन्थानः सवितः पूर्व्यास इत्यध्वर्य्युर्यजमानं वाचयत्यभिजित्यै" ॥ ३ ॥ इति। तदेतद्वचनं यजमानस्य जयाय भवति॥

(१०) यदुक्तं सूत्रकारेण अपोश्वमवघ्राप्य यद्वातो अपो अगमदिति प्रदक्षिणमावर्त्तत इति। तत्र यद्वात इति मन्त्रगतस्योत्तरार्द्धस्येमꣳ स्तोतरित्यादेस्तात्पर्य्यं दर्शयति। "परा वा एतस्य यज्ञ एति। यस्य पशुरुपाकृतोऽन्यत्र वेद्या एति। एतꣳ स्तोतरेतेन पथा पुनरश्वमावर्त्तयासि न इत्याह।